

Vedrørende den dømtes mulighed for at opnå strafafbrydelse efter straffuldbyrdelsens iværksættelse, jf. straffuldbyrdelseslovens § 76, henvises til pkt. 2.3.9. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2

Ændringen af overskriften til straffuldbyrdelseslovens kapitel 7 er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 8 (§§ 78 a-78 f), hvorefter fængselsstraf skal kunne fuldbyrdes ikke alene i en af kriminalforsorgens afsoningsinstitutioner, men ligeledes på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

Til nr. 3 (§ 20, stk. 3)

Straffuldbyrdelseslovens § 20 indeholder en angivelse af de institutioner m.v., hvori fængselsstraf kan fuldbyrdes. Det følger af § 20, at fængselsstraf normalt fuldbyrdes i fængsel eller arresthus. Fuldbyrdelse af fængselsstraf kan dog i visse særlige tilfælde ligeledes finde sted i kriminalforsorgens pensioner og i institutioner m.v. udenfor kriminalforsorgen efter lovens § 78.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* indebærer, at fængselsstraf i særlige tilfælde herudover kan fuldbyrdes på den dømtes bopæl under intensiv overvågning og kontrol efter de foreslåede regler i §§ 78 a-78 f.

Vedrørende de nærmere betingelser for adgangen til at udstå straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol henvises til bemærkningerne til §§ 78 a-78 f.

Til nr. 4 (§ 33, stk. 2.)

Efter den gældende bestemmelse i § 33 skal en indsat så vidt muligt have adgang til fællesskab med andre indsatte. Ordene »så vidt muligt« sigter bl.a. til, at de fysiske forhold i arresthusene giver begrænsede muligheder for fællesskab.

Med lovforslaget § 1, nr. 4, indsættes en bestemmelse (§ 33, stk. 2), hvorefter justitsministeren (Direktoratet for Kriminalforsorgen) kan bestemme, at fællesskab i fængselsafdelinger eller arresthuse, som er udpeget til at huse indsatte, der udgør en særlig risiko for overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen, skal gennemføres som cellefællesskab med en anden indsat i eget opholdsrum efter kriminalforsorgens nærmere bestemmelse.

Efter bestemmelsen skal fællesskabet i sådanne arresthuse således begrænses til cellefællesskab alene med henvisning til arresthusets særlige klientel, uanset om der bygningsmæssigt m.v. er mulighed for mere fællesskab.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5. (§ 33, stk. 5)

Med lovforslagets § 1, nr. 5, bestemmes det, at justitsministeren (Direktoratet for Kriminalforsorgen) fastsætter nærmere bestemmelser om afsoningsforholdene i fængselsafdelinger og arresthuse, der er udpeget til at huse indsatte, der udgør en særlig risiko for overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6. (§ 33 a)

Som ny § 33 a indsættes en bestemmelse, hvorved der bliver mulighed for at begrænse eller ophæve fællesskabet midlertidigt i en institution eller dele af denne, når helt ekstraordinære ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn gør det påkrævet.

§ 33 a, *stk. 1*, indebærer, at institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, midlertidigt kan begrænse eller ophæve fællesskabet i institutionen eller dele af denne, når helt ekstraordinære ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn gør det påkrævet, herunder når det på grund af en generelt truende stemning er nødvendigt af hensyn til medindsatte eller personalets sikkerhed.

Ved iværksættelsen af en foranstaltning efter § 33 a, *stk. 1*, skal den mindst indgribende foranstaltning vælges, hvis de praktiske forhold tillader det, og indgrebet skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader det, jf. proportionalitetsgrundsætningen og skånsomhedsgrundsætningen. Som det fremgår af bemærkningerne til § 33 a, *stk. 6*, nedenfor, forudsættes det, at der i administrative forskrifter fastsættes regler om tilsyn m.v. i lighed med de regler, der i dag er gældende for indsatte, der udelukkes fra fællesskab efter straffuldbyrdelseslovens § 63.

Efter § 33 a, *stk. 2*, må en afgørelse om midlertidig begrænsning eller ophævelse af fællesskabet efter *stk. 1*, ikke have et omfang eller udstrækning, der er mere vidtgående end ekstraordinære ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn nødvendiggør. Før der træffes afgørelse om en midlertidig begrænsning eller ophævelse af fællesskabet, bør det således nøje overvejes, hvilke afdelinger der skal omfattes af foranstaltningen, og om det findes nødvendigt at begrænse eller ophæve fællesskabet for samtlige indsatte i institutionen. Endvidere skal det overvejes, hvorvidt det er nødvendigt at ophæve fællesskabet fuldt ud, eller om en begrænsning af fællesskabet, f.eks. i form af cellefællesskab, vil være tilstrækkelig.

Som det fremgår af 2. pkt. i *stk. 2*, skal foranstaltningen ophæves, når ordens- og sikkerhedsmæssige